

המעשה הוא העיקר

פרשיות תרומה תצוה (תשא) הוספה בהשיעור חומש דשבועות אלו

א. הצעה-בקשה חדשה, על מנת לפרסם בכל מקום ומקום: שבהשבועות של פרשיות⁸ תרומה תצוה [והתחלת פ' תשא⁹], כדאי ונכון ביותר שנוסף על לימוד חלק מהפרשה בכל יום (עם פירוש רש"י - פשוטו של מקרא) בשיעורי חת"ת, יוסיפו וילמדו גם מפירוש חז"ל בתורה שבעל פה¹⁰, הלימוד ע"ד הדרש וכו'.¹¹

ב. [הנ"ל הוא] (על כל פנים מאמר ופירוש אחד), כפי שנלקטו כבר בספרים [כמו "תורה תמימה", "תורה שלמה", וכיוצא בזה]¹², כפי שנלקטו בספרים (ואין צורך לחפש בספרים). שבפרשיות אלו נתבאר כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו', וההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממהרת ומזרות עוד יותר את בנין בית המקדש השלישי¹³.

ג. ומה טוב – לתרגם (על כל פנים חלק מפירושים אלו) גם בלשון עם ועם, כדי שיהי' "כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם" – גם עבור אלו שלעת-עתה אינם יודעים ללמוד אלא בלשון עם ועם¹⁴.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.
8) ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316: "שבפרשיות אלו נתבאר כל פרטי הציוויים דמעשה המשכן, כלי המשכן, בגדי כהונה וכו' – כדאי ונכון ביותר וכו'". ושם הערה 93: "משא"כ בפרשיות ויקהל פקודי שחוזר ונשנה בנוגע להעשי' בפועל".

9) שם הערה 92: "הציווי דעשיית כיור וכונו, ומעשה הקטורת".
10) משיחת ש"פ משפטים תשמ"ט – התוועדות ע' 316.
11) שם הערה 94.
12) שם הערה 95.
13) שם ע' 316-7: "ומהמעלות שבוז: (א) בנוגע לכללות ההוראה "לחיות" עם התורה, לחיות עם הזמן, פרשת השבוע – שעי"ז שמוסיפים גם פירוש מתורה שבעל פה, הרי זה חוזר יותר בשכל האדם, באופן ד"משפטים", כשולחן הערוך ומוכן לאכול לפני האדם", (ב) ועוד ועיקר – שההוספה בלימוד עניני המשכן ומקדש ממהרת ומזרות עוד יותר את בנין ביהמ"ק השלישי – לא רק "אני מעלה עליהם כאילו הם עסקין בבנין הבית", אלא בנין הבית בפועל ממש".
14) שם ע' 317.

15) ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדות ע' 333-4: "מכל ענין בתורה צריך להיות לימוד ההוראה בפועל בעבודת האדם, עאכ"כ מהמצוה כללית "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" שהיא ציווי לזרות – הציווי על כל הבתי מקדשות – משכן, בית ראשון, בית שני, ובנוגע לפועל כעת – בית המקדש השלישי שיבנה במהרה בימינו.

...מזה מובן הלימוד עתה מהמדובר לעיל, ובפרט בדורנו זה: בני ישראל חיכו והאמינו בהשתוקקות עצומה לגאולה – "אחכה לו בכל יום שיבוא" ו"ל שזה כולל את ה"אחכה" דבנין ביהמ"ק השלישי וכל הענינים שבאים עם ביאת המשיח. עד שזה התבטא בפועל בהנהגה (והוראה) של כמה ללמוד "תורת כהנים", ללמוד את הדינים הקשורים עם ביהמ"ק והקרבנות קרבנות כו' (כולל הפרשיות דשבועות אלו), בכדי שיהיו "מוכנים" לגאולה שיכולה לבוא תיכף ומיד – ע"י ידיעת ההלכות שיהיו אז נוגעים לפועל "לכהנים בעבודתם לויים בדוכנם וישראל במעמדם". עאכ"כ בדורנו זה, לאחר ש"כלו כל הקיצין", ועפ"י כל הסימנים בגמרא ומדרשי חז"ל נמצאים כבר בעקבתא דמשיחא, ודבר ברור שדורנו הוא הדור האחרון דהגלות, הדור הראשון דהגאולה. ובפרט כשנמצאים בימי סגולה, ימים מסוגלים ביותר לגאולה, כהשבועות שמתחילים משבת זו, כשקוראים בתורה וכו".

16) שם 334.
17) הערה 67: "ובפרט שלע"ל ההלכה שמעשה גדול (ולא רק שהמעשה הוא העיקר). ומעין זה צ"ל בהעבודה עתה בתור הכנה להגאולה".

ד. כשקוראים¹⁵ בתורה אודות "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" – הרי זה צריך לעורר ביתר שאת וביתר עוז בכל יהודי ההשתוקקות וגעגועים לגאולה האמיתית והשלימה ולבית המקדש השלישי, ועבודת המקדש, הרלקת המנורה והקרבת הקרבנות וכו'¹⁵.

ה. [הנ"ל הוא] נוסף להקיום ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" הפרטי, בתוך כל אחד ואחת, במשכנו הרוחני, בביתו הפרטי וכו'¹⁶.

ו. ועוד ועיקר: שזה צריך לבוא כמעשה בפועל¹⁷, – להוסיף ביתר שאת וביתר עוז ב"מעשינו ועבודתינו" שמביאים את הגאולה, ובמיוחד – ענינים (בעבודת ה') שהם מעין – וממהרים עוד יותר – את הגאולה¹⁶.

ז. [הנ"ל] כולל ומתחיל מלימוד ה' בית המקדש ותורת כוהנים (כמבואר בפרשיות אלו בתורה שבכתב, ותורה בפירושה ניתנה – בתורה שבעל פה), ותלמוד גדול שמביא לידי מעשה – העבודה בפועל מעין הגאולה¹⁶.

ח. בכללות: לעשות מכל דבר בעולם משכן ומקדש לה, ומקדש נצחי – על ידי השימוש בדבר למצוה (או תשמישי מצוה), שעל ידי זה מתאחד הדבר ביחוד נצחי למעלה, עד שמתגלה גם למטה, במצוה מלשון צוותא וחיבור עם הקדוש ברוך הוא¹⁸.

להוסיף בהג' קוין במשך פ' תצוה

ט. יש להציע, ובבקשה שיפרסמו בכל מקום אפשרי: במשך שבוע הבא, פ' ואתה תצוה¹⁹, החל מיום ראשון, עד (ועד בכלל) שבת הבאה פ' תצוה – שכל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, יוסיף בג' הקוים דתורה תפלה וצדקה²⁰.

י. בפשטות – להוסיף בלימוד התורה, הן בכמות (זמן הלימוד, ובענינים הנלמדים), והן באיכות – בעומק הלימוד, ביתר חיות והתלהבות; להוסיף בנתינת הצדקה בכמות (ובאיכות – סבר פנים יפות); ולהוסיף בעבודת התפלה ככוונה ובהידור כו'²¹.

18) שם 334-5: "לדוגמה ע"י מצות צדקה: ע"י נתינה מהממון הפרטי לצדקה, עושים מהמטבע הגשמית (וכי"ב) מצוה של הקב"ה".
19) "שמתבדך משבת זו (פ' תרומה), החל מיום ראשון, ז' אדר, יום ההולדת ויום פטירת משה רבינו וכו'".

20) ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדות ע' 333: "(נוסף לשיעורים הרגילים שלו) בג' הקוים... (כנגד זהב וכסף ונחושת), שהם עיקר ב"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". ובהערה 99: "וביום השבת – ע"י הכנסת אורחים או צדקה ברוחניות, או ע"י נתינה בכפלים בערב שבת".

21) שם: "וגדול תלמוד שמביא לידי מעשה, ומצוה גוררת מצוה (ובפרט מצות צדקה ששקולה כנגד כל המצוות) – הרי זה יביא בודאי גם הוספה בקיום המצוות בהידור בכלל, כולל, כמובן, במצווה כללית ד"אהבת לרעך כמוך", גם ע"י הוספה בעבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרבנית בעלת מסירת נפש וכו' מרת מארייאשא בת הרה"ח וכו' ר' בן-ציון ע"ה שגלוב (גארעליק) נלב"ש בשיבה טובה ביום כ"ף טבת ה'תשס"ז. אשת הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד ב"ר יהודא לייב ע"ה שגלוב שנאסר לרגלי מסירות נפשו בעד החזקת היהדות ביום ד' תשרי ה'תרח"צ ונרצח במאסרו ביום כ"ה טבת ה'תרח"צ. ת. נ. צ. ב. ה.

נא תללות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ז' אדר - בו נולד ומת משה רבינו יום התוועדות

א. שבעה באדר [ראשון]⁵ – שבו נולד משה ובו מת משה – הוא יום מיוחד שיש בו הנהגות מיוחדות, מהם – דאיתא בשולחן ערוך, ומהם – בספרים שלאחריו, ועוד ועיקר – מעשה רב – מנהגים מיוחדים (וגם הפכיים) בכמה חוגים דבני ישראל, "נהרא נהרא ופשטי"⁶.

ב. אף שלא ראינו בחב"ד⁷ הנהגות מיוחדות ביום זה באופן של פירסום כו'⁸ – מכל מקום, היתה התעוררות מיוחדת להשתדל לנצל יום זה כדבעי, ברגש דקדושה, להוסיף בעניני שמחה של תורה ושמחה של מצוה⁹.

ג. שבעה באדר¹⁰ (הסתלקות משה רבינו) נתהפך אצל חסידים (בפרט חב"ד) מיום התענית ליום התוועדות חסידים, בו מדברים עניני חסידות והפצת המעיינות חוצה וכו'¹⁰.

ד. [בשנה מעוברת] יש מקום להענין ד"שבעה באדר" הן באדר ראשון והן באדר שני, ולא רק באופן ד"אלו ואלו דברי אלקים חיים" אלא גם להביא זאת לידי פועל בפשטות באופן ד"והוי עמו – שהלכה כמותו"¹¹.

ו' אדר - יארצייט של הרה"ג הרה"ח ר' שמריהו ע"ה גורארי'¹

להוסיף בתורה ומצוות, בפרט התמימים

א. בקשר עם יום זה, [שבת פ' תרומה], ו' אדר, ערב ז' אדר – כדאי להוסיף במיוחד בלימוד התורה, נגלה דתורה ופנימיות התורה. ולהמשיך את ההוספה בפרט בז' אדר².

ב. תלמוד גדול שמביא לידי מעשה – גם להוסיף בנתינת הצדקה, ובהחלטות טובות בכל עניני תורה ומצוות, כולל ובמיוחד – תקנת משה רבינו "להקהיל קהילות בכל שבת ללמד דברי תורה" (כמדובר כמה פעמים לאחרונה)³.

ג. [הנ"ל הוא] בפרט תלמידי ישיבת תומכי תמימים – יוסיפו בתפקידים: לכל לראש – הוספה בלימוד הנגלה ולימוד החסידות, וגם – להוסיף בעבודתם ד"נרות האיר", להפצת המעיינות חוצה³.

ד. במיוחד – שתלמידי הישיבה (על פי הוראת ההנהלה) ימשיכו בהתוועדויות החסידותיות [בשמחה]⁴ (בנוסף להתוועדות בערב שבת), יחד עם החלטות טובות בכל הנזכר לעיל³.

ה. [לכבוד היארצייט הראשון בשנת תש"נ אמר:] כדאי שיוציאו לאור – לכבוד בעל היארצייט – מאמר חסידות בענין הגאולה, תחיית המתים וכיוצא בזה³.

(5) ש"פ תרומה ו' אדר תשמ"ט – התוועדויות ע' 337: "ענינו של ז' אדר הוא באדר ראשון". וראה גם שם ע' 324 ובהערה 2.

(6) יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התוועדויות ע' 388.

(7) תשמ"ח שם הערה 5: "אף שנישיא חב"ד לא היו אומרים תחנון בשבעה באדר, משא"כ סתם מתפללי ביהכ"ס דחב"ד (ראה לקו"ש חט"ז ע' 351 הערה 79)".

(8) תשמ"ח שם ע' 388: "לא בנוגע לענין של תענית, וגם לא בנוגע לענין של שמחה (ע"ד המנהג בכמה חוגים שב"יארצייט" עושים ענין של שמחה בתור "תיקון" להנשמה)".

(9) תשמ"ח שם: "להוסיף בעניני . . . כי: לכל לראש – מצד כללות הענין דירידת הדורות והתגברות חשכת הגלות, עד לדורנו זה, דור האחרון דגלות, יש להשתדל ביותר וביותר לנצל כל הזדמנות וכל ענין כדי להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני טוב וקדושה. ובהדגשה יתירה בשנה זו - שנת הקהל, ושנת תשמח וכו'". עיי"ש עוד על השנה.

(10) משיחת כ"ד תשרי תש"נ – התוועדויות ע' 245: "ענין הנ"ל מודגש במיוחד לפי מנהג החסידים, שענין של יארצייט אינו קשור עם מנהגים וענינים בלתי רצויים, ואדרבה – ביום זה עושים ענין הנקרא "תיקון" כו'. וכמודגש במיוחד גם – כשיהודים מתאספים יחד מתוך שמחה וטוב לבב דוקא, ועושים ביחד "סיום" על ענין שבתורה . . . ועד כדי כך, שאפי' שבעה באדר וכו'".

ראה שיחת יום ה' פ' תצוה, ז' אדר תשמ"ח – התוועדויות ע' 392: "ובפשטות – שבשבעה באדר השתא מתחילים כבר להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה ובקיום המצוות בהידור, החל מהתוועדות דכו"כ מישראל – באהבת אחים, אהבת ישראל ואחדות ישראל, הקשורה גם עם אהבת הקב"ה – "אוהב מה שהאהוב אוהב", ובפרטיות יותר ג' אהבות, אהבת ה' אהבת התורה ואהבת ישראל, דכולא חד".

(11) שיחת אור לז' אדר ראשון תשנ"ב – שיחות קודש ע' 721: "דהנה אינו ברור, האם ז' באדר בפעם הראשונה (בלידת משה, שנת המאה ועשרים שלו), הי' בשנה פשוטה או בשנה מעוברת. ולכאורה צריך לומר "הלך אחר רוב", היינו, שאותה שנה היתה שנה פשוטה כרוב השנים. ועפ"ז מתעוררת שאלה, מתי עורכים את ה"שבעה באדר" בשנה מעוברת – האם באדר ראשון או באדר שני? ויש לומר, שבענין זה (תוכן הענין דשבעה באדר) יש מקום . . . ואזי הענין ישנה בכפליים, ב' פעמים שבעה באדר – "שבעתיים".

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) ראה ש"פ תרומה ו' אדר תש"נ – התוועדויות ע' 335: "ו' אדר [א], יום היארצייט . . . של זה שזכה להתמנות (ע"י כ"ק מ"ח אדמו"ר נשיא דורנו) ליו"ר ועד הפועל דישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש". שם הערה 70: הרה"ג הרה"ח ר' שמריהו ב"ר מנחם מענדל ע"ה גורארי', חדב"נ כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע, וגיטו של – יבלח"א – כ"ק אדמו"ר שליט"א. המר"ל.

(2) שם ע' 338.

(3) משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר תש"נ – התוועדויות ע' 338.

(4) שם ע' 341: "ולהעיר מהידוע גדול המעלה דהתוועדות חסידית – כדברי רבינו הזקן ש"פתקא משמי שמיא נחיתא" שבכחה של התוועדות חסידית לפעול יותר מפעולתו של מלאך מיכאל, שרם של ישראל. ובוזה נכללת גם ההוספה בענין השמחה – התוועדות של שמחה, ובפרט ביום הש"ק, "ביום שמחתכם אלו השבתות", ועאכ"כ ביום הש"ק בחודש אדר, אשר, "משנכנס אדר מרבין בשמחה", ובפרט כשנמצאים לאחרי הכניסה (התחלה) דחודש אדר, שישנם כבר ששה ימים בחודש אדר, ומיום ליום הולך וניתוסף בענין השמחה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל נפטר בש"ק פ' נצבים, ז"ך אלול ה'תשס"ה וזוגתו מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל ומשפחתם שיחיו סטראל

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום: כתובתנו באינטרנט: www.moshiach.net/blind, or: www.iChossid.com

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד